

VIII. évfolyam 1922.

32. szám.

Augusztus 6.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre	200 korona.
Fél évre	100 korona.
Negyed évre	50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Ha majd...

Ha majd felétek a rideg őszi szél
Hordja leveleit a fáknak
Ismerni fogsz-e még?
Sárgult leveleit, taposva a természetnek
Együtt haladtok az ismert úton
Letaposott arany várainkon,
Vigyázva léptek . . .
Nem ismersz meg!

Ha majd felétek egy szép nap reggelén,
Öröm, vigságban ültök lakvdalmat
Ismerni fogsz-e még?
A természet virágait, melyet lábaidhoz raknak
Fehér köntösbe együtt haladva
Letaposod — az utolsó padban
Orgona szó mellett vigyázva nézlek
Nem ismersz meg.

cs. je.

Miért...?

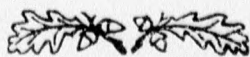
Miért kell szeretni, kacagni, vidulni?
Miért kell sirni, könnyezni miért?
Miért a csalódás, romba dült remények
Multat temető igenlő kérdések!

Multat temető igenlő kérdések!
Esdekiésekre, kacagó felelet,
Szívet szaggató fájdalmas élet!
Miért a csalódás romba dült remények!

Miért a csalódás, romba dült remények!
Hogy új erőt kezdjünk az elmúlt után
Boldog-ág sugarát keresve mindig
Miért kell sirni, könnyezni, miért?

Miért kell sirni, könnyezni miért?
Mert mint pehely játszik az Élet.
Az élet utjain futnak a számok.
A szeretett, a kacaj, a vidulások!

cs. je.

Hivom az Istent!

Hivom az Istent, jöjjön el hozzánk,
Tekintszen szét e koldustanyán.
Mert koldustanya lett ez az ország
S népe koldusnál árvaabb talán.

Hivom az Istent, az örökélőt,
Jöjjön el hozzánk, jöjjön el most;
S tudom, hiába nem hívom én őt,
Az irgalmast és igazságost.

El kell, hogy jöjjön, segíteni rajtunk,
Kiket e világ halálra szánt;
Ezer bús jajszót sikolt az ajkunk,
Hallja meg ott fenn, hallja meg hát

Hiszen a föld is, hiszen a kő is
Szívet érez hús kebelében,
Ha látja sorsunk; megérzi ő is,
Mit szenved az én szegény népem!

Hátha elsirom minden bánatunk,
Fájó lelkünknek sok keservét!
Hogy a földünkön meg nem áll-
hatunk;
Hogy széjjelszórnak, mint a per-
nyét!

Hátha elzengem minden panaszunk
Zengem, míg el nem szakad a hur,
Zengem egész nap, éjjel se alszom,
Hogy megsokallja maga az Ur!

Hátha eldörgöm minden átkunkat,
Hogy a csillag is megreszket ott,
Ott, ahol égő villámok zugsnak,
Honnan Prometheus tüzet lopott!

Akkor, óh akkor jaj a gazoknak,
Mert ez a nemzet felkél megint,
Visszaadja mind, mit rája hoztak,
Visszaadja a tengernyi kint!

Akkor, óh akkor e'jön az Isten,
Égi vezér lesz földi csatán,
S rendbe jön, minden rendbe jön
ittén,

Óh te édes, te drága hazám!
Hegedüs Imre.

Igazán csodálatos.

— Csodálatos! A lapok mindig
megírják, amikor egy nagy ember
meghal, de soha se írják meg, a
mikor megszületik....

0-32.

(Egy csöpp élet 1922-ben 2 felvonásban.)

Irta: b. b.

Személyek: a férj, a feleség s ké-
sőbb a korona.

I. FELVONÁS.

Szin: Meglehetősen sötét. A férfi
megette a krumplipaprikást. Az

asszony egykedvűen néz a plafonra
A férj: Ez a krumpli igazán bü-
dös volt.

A feleség: Talán megválogathat-
nád a szavaidat, Benő!

A férj: Ez a krumpli igazán illa-
tos volt.

A feleség: Elatis? Büdös volt,
kérek, büdös! Mert már én is bü-
dös vagyok neked. Mert már...

A férj: Mert már megint jelenet-
tet akarsz rögtönözni.

A feleség: (haragra készen): No,
ennyi idő alatt a méz is megsava-
nyodna, nem ez a vacak. Hol voltál,
kinél jártál? Persze, te képes
vagy megismerkedni valami rongy-
gyal is. Ha ugyan már meg nem
ismerkedtél.

A férj: Ugyan, ugyan! Jobb lesz,
ha elviszed ezt a mosogórongyot,
ezt a... szalvétát.

A feleség: (dühösen): Most már
követelem, hogy megmondd, hol
jártál!

A férj: A szeretőmnél.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **csipő** és
csizma szükségletét
méret után, ha lemegy
FÁBIÁN
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

A feleség: (elképedve): Ugy! Hát
szeretőd van? Jól sejtettem én, —
hogy....

A férj: (közbevg): Ugy se hiszed
el, akármit mondok.

A feleség (a könnyeit törülgetve)
Azt akarod mondani, hogy nem a
szeretődnél voltál! Le akarod ta-
akarod tagadni, amit kivakkantot-
tál. Hogy a szeretődnél... Hát izé!
Nekem is látogatóm volt délután.

A férj: Kicsoda?

A feleség: Ugyse ismered.

A férj: De tudni akarom kicsoda.
Tudni akarom! Érted!

A feleség: (diadalmasan): a sze-
retöm.

A férj: (előbb elképed, de azután
halalos nyugalommal mondja):
Hát izé! Hogy is mondjam?... Is-
ten éltesse a — szeretődöt. Egyszer-
rűen, nem érdekel, nem izgat! Mint
ez a savanyu — illatos krumpli...
Olyan volt az életem melletted. És
hidd el, fiam, sajnálom. Nagyon
sajnálom azt a szegény embert, a
szeretődöt.

A feleség: (behuzódik a divány
sarkába és sir).

II. FELVONÁS.

A korona: (Sóvány, lezüllött
alak. Részeg is egy kicsit, mert
folyton csetlik-botlik. Aki közelebbről
megnézi, látja, hogy ur volt és
ur még most is. Így a... a szakadt,
kifeslett frakkban.) Jön! Felágaskor-
dik az ab'akhoz. Benéz.

— Ppuf! Itt nincs jogrend.

(A csillagok felé fordul.) Izé.
Hallod! Mondjátok meg a parla-
mentben, hogy jó vacsora, meg a
jogrend, összefüggő két valami. —
Hogy a krumpli... rendszerint fel-
borítja a jogrendet. Ezt megállapi-
tom. (Juj, hogy himbálóznak a
csillagok!)

Ha pecsenye lett volna vacsorá-
ra... Szavamra mondom, elhinném
azt, hogy a férj nem tisztviselő. És

akkor most természetesen békesség, szép jogrend volna itt is.

— Pfuj! Gyerünk a korcsmába. Nem szeretem az ilyesmit látni, a mikor az asszony sir.

És a korona imbolygó léptekkel megy tovább és egyre züllik-züllik!

— Fügöny. —

Történnék még csodák.

— Akármit beszél, történnék ma is csodák.

— Mondjon egyet.

— A színházban az idén nem lehet szabadjegyet kapni.

Kritika.

— Már verset is irtam magáról, Irmuska, de a lapok nem akarják kiadni.

— Ugy látszik, a szerksztők jobban szeretnek engem, mint ön.

Meghatározás.

— Az egyik pillanatban derült az ég, a másik pillanatban esattog a menyő. Mi az?

— Zajos derűtség.

Sürgös!

— Hová szaladsz, pajtás?

— Sietek a trafikba, beszerezni egy csomó szivart.

— Hát az oly sürgös?

— Sürgös bizony. Nem olvastad a lapokban, hogy a leghatározottabban megcafolják, hogy a dohány árakat fölemelik?

Drákói drágaság!

Óh, én bus, szegény tisztviselő! (Ez is csak nálunk fordul elő.)

...Igy szólt hozzám az asszony reggel:

Hozzon négy tojást, Maga Ember! Hozzon zöldséget, ujságot, retket, Babot, krumplit, hust földi epret!

Ember mit tehet asszony ellen?

Elindultam és mentem-mentem.... Zsebemben harminc koronácskák, Lelkemet marták, boronálták...

...S ennek dacára ötletesen, Megbizást adtam én egy bojnak, Vigye hírül:

Drágám! a tyukok 30 koronáért Se zöldséget, se hust, se babot,

— Csupán két és fél tojást tojnak.

b. b.

Uj gyerekjáték.

— Mit játszatok, Ferike, bujósdi játékot?

— Igen. Pista a Maximálás, én vagyok a portéka. S mikor Pista jön, én elbujok.

Drágul a kenyér.

— Most tudtam meg, hogy a pékek nemcsak sütni tudnak.

— Hagy-hogy?

— Hallom, hogy megfőzték az Árvizsgáló Bizottságot.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.

33. SZAM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Pakonpart.

Aásztoszogája, van szeencsém! Mesztóztasson helet foglalni. Azonnal vége van kéem szépen a sztrájknak és bootvá-lunk. Ja, hogy miért sztrájkolunk? Ja kéem, a tyukok nagyon drágán tojnak. Azok a drága kis tyukok nem igen tojnak, csak 13—14 koronáért, mán pedig kéem szépen, ma a tojás drága, minden drága.

Hogy mesztatik érteni? Hogy van elég tyuk Debrecenben? Óh, igen, kéem szépen, csak ezek nem igen költenek, azaz költeni költenek, sok-sok pénzt, de más itt a baj, kéem. Majd, ha legközelebb szeencsénk lesz, elmondom.

Józsi, te tojás! Szappanozni!!

Sport.

— Hiába zárják ki Gáspárt. — Annál jobban tud ugrani...

— Könnyü neki! Folyton ugratják!.....

Döntő bizonyíték.

— Rájöttem arra, hogy a politikában még nincs fejetlenség.

— Miből gondolod?

— Abból, hogy minden éppen a fejetetejére van állítva.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovat-
ban köz-
löttékért
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elol-
vassa. :-:

▽▽▽▽

Mondja, kedves Kardoss Géza, szinigazgató ur, az elmúlt szezonban melyik volt nagyobb, az erkölcsi, vagy az anvagi siker? Azt hisz-
szük, az előbbi!

Mondja, kedves Freund Jenő ur, most már csak van „jogrend”? — Már tudniillik, mióta evikkerének a leverője nem kapott kegyelmet?

Mondja, kedves villamvasuti igazgatóság, nem lehetett volna elkerülni a sztrájkot, ha az első nap mindjárt megadta volna azt, amit tiz nap mulva adott meg.

Mondják, kedves rőföskereskedő urak, tényleg ráfizettek az áremelkedésre, vagy fejenként néhány milliót zsebrevágtak?

Mondják, kedves fodrász mester urak, ugvebár tényleg jól értenek a közönség megkopasztásához?

Mondja, kedves Tóth Mihály ur, azt a kétezer koronás biciklit felpróbálta már? Kérni, aki nem próbálta fel.

Mondja, kedves, vagy kedvetlen, vagy ahogy tetszik, Kolozsi József ur, a Homok-kertből, nem törté-
még össze azt a 9. azaz kilencezer koronás autót? Kérni, aki már rég' összetörte volna.

Mondják, kedves debreceni fuva-
rosok és gazdák, talán azért nem
mernék a burkoláton hajtani. —
mert éppen csak ott van fellocsolva?
Kérni, aki porból van és porrá lesz

Mondja, kedves Bugyi Sándor,
igaz, hogy az Eszti jánya is hiva-
talos vót a Polgári Lövöldébe? Hát
ott minditig, elegáns mulateság
szokott lenni.....

Ballada.

Jai a feleségem, jai a feleségem!
Nem volt több oly sárkány a föld kerekében.
Ruhája lompos volt, rücskös a pofája.
Éjjel-nappal folytonjárt a pampulája.
Hiába hagytam rá, ahogy ő gondolta,
Kedvét lelte benne, ha meghazudtolta.
Három hete lesz már, a vásárban voltunk,
A korlátok között busan bandukoltunk.
Egy szép pej paripán akadt még a szemem
És úgy sóhajtottam: „Édes jó Istenem,
Ej, ez aztán a ló! Ej, de szép fekete!
Ezer pengőt adnék azonnal érte.“
Hej, elvörösödött az asszony pafája
S kerepelni kezdett zsémbes pampulája:
„Mit mond kend? Fekete? Hófehér az a ló.
Kéne a fenének! Sz' a sintérnek való.“
Türtem, soká türtem, ameddig türhettem,
De az utólján már nagyon mérges lettem.
És a vén boszorkányt ugy elebrudaltam,
Hogy a legvégén már magam megsokaltam.
De csak nem engedett a kardos menyecske:
„Mitakar kend? Nem is ló volt, hanem kecske.“

Hej a feleségem, hej a feleségem!
Nem volt több oly sárkány a föld kerekében.
Ruhája lompos volt, rücskös a pofája.
Éjjel-nappal folyton járt a pampulája.
Hiába hagytam rá, ahogy ő gondolta,
Kedvét lelte benne, ha meghazudtolta.
Két héttel előt disznótorban voltunk,
A vacsora után meséltünk, daloltunk.
Meséltem a gidres-gödrös Boszniáról,
Messze Boszniában a kis Milicáról.
Száz csillag ragyogott fekete szemében,
Nem volt neki párja három vármegyében.
Hej, elvörösödött az asszony pofája.
Kerepelni kezdett szörnyü pampulája:
„Megbolondultak tán kentek valahányan,
Zsófinak hívták és fönt volt Csehországban.“
Türtem, soká türtem, ameddig türhettem,
De a legvégén már nagyon mérges lettem.
És a vén boszorkányt ugy elebrudaltam,
Hogy az utólján már magam megsokaltam.
De csicseregett tovább a fürge fürjecske:
„Szőke volt s nem is volt lány, hanem menyecske.“

Jaj a feleségem, jaj a feleségem,
Nem volt több oly sárkány a földkerekségen.
Ruhája lompos volt, rücskös a pofája,
Reggel, délben, este járt a pampulája.
Hiába hagytam rá, ahogy ő gondolta,
Kedvét lelte benne, ha meghazudtolta.
Alig egy hete mult, kint a mezőn voltunk.
Az országut mentén busan bandukoltunk;
Egy szép tarlóföldön akadt meg a szemem:
„De rövidre vágta, édes jó Istenem!”
Hej, elvörösödött az asszony pofája
S kerepelni kezdett pállott pampulája.
Kerepelt, ahogy csak a pofái birták:
„Tán megbolondult kend? Nem kaszálták. Nyirták!”
Türtem, soká türtem, ameddig türhettem.
De az utólján már nagyon mérges lettem.
És a vén boszorkányt úgy elebrudaltam,
Hogy a legvégén már magam megsokaltam.
De ő csak kiabált, ahogy kifért forkán:
„Nyirták!” — No, gondoltam, megállj, vén boszorkány!

Csendes volt a mező, senki körülöttünk.
Hatalmas gémeskut ácsorgott előttünk.
Pányvát kötöttem az asszony derekára
És fölállítottam a kut kávájára.
Hiába volt, mert az ördögök megszállták,
Kerepelt csak tovább: „Nyirták. Nem kaszálták!”
Erre derékig a vízbe eresztettem,
De a vén boszorkányt meg nem ijesztettem;
Hiába volt, mert az ördögök megszállták,
Kerepelt csak tovább: „Nyirták. Nem kaszálták!”
Erre szép csendesen nyakig eresztettem,
De a vén boszorkányt meg nem ijeszthettem.
Hiábavolt, mert az ördögök megszállták,
Kerepelt csak tovább: „Nyirták. Nem kaszálták!”
Erre fejtetőig belemerítettem,
De a vén boszorkányt meg nem ijeszthettem.
Nem szólt. Fuldoklott már. A rosszak megszállták.
Újjával mutatta: „Nyirták. Nem kaszálták!”

Faragó József

Bonctani órán.

A tanár: (felmutat két preparátumot): Ime, uraim, két kitűnően sikerült preparátum. Ezt a kis gyereket én csináltam, ezt a majmot pedig az asszisztens ur.

Hangversenyen.

— Nos, kedves Rüttykös bácsi, — hogy mulatott a fiam koncertjén?
— Nagyszerűen. Egész este nem vettem le róla a fülemet!...

**A legszebb virágnak
a magyar nőnek
DIANA-PUDER**

adja üde hamvát

A régi békeminőségben mindenütt kapható!

Gyártja: a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Végre.

Feleség: Mit csinálnál, Samukám, ha én meghalnék?

Férj: Mit? Akkor végre azt csinálnám, amit akarok.

A kánikula a fagyponton.

— Miért van az idei nyáron oly hideg?

— Meert még a kánikula is elhűl, mikor a piaci árakat hallja...

Születésnapon.

— Ma multam 26 éves, uracskám!

— Nagyszerű! S ahhoz neőked negyven év kellett!?

Gyermekszáj.

A kis pali későn jön az iskolába. A tanító mérgesen rámondul:

— Haszontalan kölke, már megint elkéstél!

—Kérem, tanító ur, ne tessék haragudni — menti magát a gyerek. Odahaza sok dolog van. Kis gyerek született.

— Ugy, kis gyerek született? — No az más. Hát az édes anyád most fekszik, ugy-e?

— Az édes anyám? Az nem érá, hanem a kisebbik nővérem, az fekszik.

— Ejnve, de rosszul nézel ki! — Nem aludtál?

— Bizony nem, egész éjjel huzattam!

— Olyan lump lettél!?

— Dehogya! Öt fogamat huzattam.

Az utolsó dalom.

— Üzenet Mariskának. —

Mit üzenjek néked,
Édes, drága kincsem,
Most, amikor semmi
Mondni valóm nincsen?...

Amit mondtam eddig,
Üzenem ezután...
Szeretlek, mint mindig —
Szerelmesen, bután!

Azt üzenjem talán,
Mit már annyi százszor,
Hogy szivem örökké
Csak tégedet gyászol?...

Avagy talán azt, hogy
Beborult felettem
S csöndes otthonomból
Bujdosóvá lettem?

Bujdokolni mentem
Erdők sűrűjébe,
Tépett felhők között
Bus, fekete éjbe!

Bus, fekete éjben
Villámok cikáztak,
S megrengett a sarka
Az egész világnak.

Tombolt a bösz vihar
S erdők pusztultak el,
De én téged soha
Nem feledtelek el!

Nem üzenek semmit,
Nincsen semmi bajom,
Most írom számodra
Az utolsó dalom.

Rohács József.

Kalapok tisztítását,

vasalását s javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

HIREK.

Az összes kereskedők emelő da-
rukát hozatnak az árak emelésé-
hez.

Jövő héten, szerdán, mese-dél-
után lesz. Egy gyönyörű mese ke-
rül előadásra. A mese egy tisztvi-
selőről szól, aki jóllakott.

A buzaárakat az aranyjavításra,
az ezüstöt a buzaparításra, az éle-
tet a vasparításra emelik.

Ballazár püspök Amerikában 8
milliót gyűjtött a kollégium szá-
mára, de azt nem számítják, hogy
az ország jó hírnevéből mennyit
tékozoit el.

A tűzoltóság gyakorlata a szin-
háznál nagyszerűen sikerült. — A
szinigazgató most már be van biz-
tosítva „leégés” ellen.

Hull a gyümölcs, halnak a cse-
csemők, rognak az inak, buknak
a szoknyák, esik a korona. — csak
az eső nem esik.

Iskolában.

— Mondj egy ragadozó állatot!
— A légy.
— Mért volna az ragadozó?
— Mert odaragad a légy papir-
hoz....

Az árva panasza.

Mi az, mi hull, talán csak nem
a hó?

Oly sűrű pelyhekben,
Hogy az ember alig láthat
S kezét fázva dugja el.

Tegnap még sütött a nap
És a lég oly jó enyhe volt;
Szerelmemről, kikeletről
Dalolt a táj s a madár szólt.

A fák szépen rügyeztek már
És a föld életre kelt,
Ma újra hó takarja el
Szem elől a kikeletet.

A kegyetlen szél megzörgeti
A szegény ember ablakát
Összefázva, dideregve
Az árva így kiált:

Óh Uram, miért adád
E zord időt én reám?
Rongy a ruhám, nincsen cipóm,
Nincs, aki gondoljon reám.

Fütetlen szobám tört ablakán
E kegyetlen szél vad táncot jár,
Kacagva sirja el bánatát,
Mit megérteni az árvára vár.

És tegnap megsütött a nap,
Én boldog önfeledten
Eladtam téli ruhám,
Hogy legyen miből étkezniem.

P. F.

Van benne valami.

— Kár, hogy az ár nem ébredő!
— Ugyan miért kár?
— Mert akkor nem mernék fel-
verni.

Leánykérés.

— Ön a leányom kezét kéri. Hát
el bír ön tartani egy családot?
Kérő (megdöbbenve): Ugyan no!
Hát ön talán elvesztette a vagy-
nát a dolláron?

Francia.

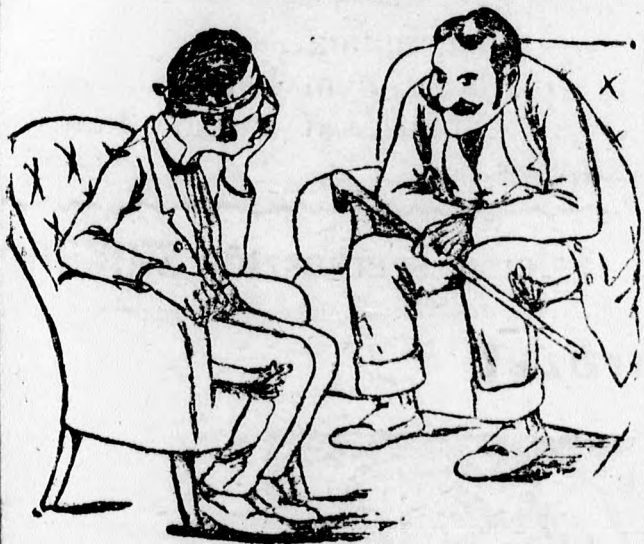
reggel fölkel, imádkozik, megmosdik, felöltözik, megreggelizik, azután bemegy a mamájához, hogy mielőtt eltávozik az iskolába, kezet csókoljon neki.

A szerető mama gondosan átvizsgálja Palikát és nagy fölháborodással konstatálja, hogy az orra nincsen kitisztítva.

— Palika, Palika! Nem szégyenled magad, ilyen nagy fiu ne tudja kifújni az orrát!?

— Dehogynem tudom! — feleli a kis Palika. — Csakhogy ma 8 órától 9-ig francia óránk lesz és ha nem fújom ki az orromat, sokkal jobban tudom kimondani a francia szavakat....

Biró előtt.

Biró: Hogyan, maga jelen volt a verekedésnél és nem tudja elmondani a történetet?

— Kérem alássan, mikor a verekedésben éppen az én szememet ütötték ki!....

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. augusztus 6-án, vasárnap:

Sándor Mátyás II.

a Pathé filmgyár magyar gyártmányu világslágere.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor —

Adomák.

MEGNYUGTATÓ.

A férj aggóva szól a betegágyánál időző feleségéhez:

— Minden olyan drága és ha most még meg is halok....

Az asszony önkéntelenül mondja

— Szemcsére van még fekete ruhám....

PERPATVAR.

Nő: Egy szóval: rossz férj vagy!
Férj: És te rossz asszony vagy
— sok szóval.

BÜNHÖDÉS.

— Mégis rettenetes! Kárász Péter két hetet kapott, mert nem váltotta be házassági ígését, én pedig már husz éve bünhődöm, mert megtartottam.

MIT GONDOLT.

— Férjcském, esik.... Nyisd ki az ernyőt....

— Nem ér semmit. Csupa lyuk.

— Miért hoztad ezt a rossz ernyőt?

— Azt hittem, hogy nem fog esni.

A HATÁS TITKA.

Luther Márton egy fiatal papnak ezt a tanácsot adta:

— Eredj el, kezd el, hagyd mindjárt abba. Mert negyed óra alatt többre intheted a népet, mint a mennyit tíz év alatt elvégezhet. A mikor észreveszed, hogy az emberek a legszivesebben, a legbuzgóbban hallgatnak rád, fejezd be a prédikációd és máskor is lesz hallgatóságod.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákra

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

TUDJA.

— Asszonykám, ma sok dolog lesz az irodában és ha hatra még nem volnék itthon, akkor....

— Akkor tudom, hogy az utolsó futamot is megvártad.

EGYHÁZI TÜZÉRSÉG.

Migazzi érsek megkérdezte II. Józseftől, hogy harangoztasson-e, amikor majd VI. Piusz Bécsbe vonul.

— Természetesen, felelt a császár, hiszen a harang a papság tüzérsége.

ŐSI ESERNYŐ.

Alcuin, toursi apát 802-ben Arnó, salzburgi püspöknek esternyőt küldött ezekkel a szavakkal:

— Misi Caritati Tuae tentorium quod venerandum caput Tuum defendat ab imbribus: Küldök főtisztelendőségnek egy sátrat, amely megvédi tiszteletre méltó fejedet a záportól.

Bizonyos, hogy az elküldött készülék valami egészen különös, újszerű lehetett, különben nem lett volna érdemes oly messze helyről elküldeni.

Aggódo feleség.

— Az Istenért, kedves doktor ur, mentse meg a férjemet! Mai napság olyan sokba kerül egy divatos gyászruha....

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén Fáyarc krém és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

A kis bogár.

A szakadó esőfelül
Egy kis bogár
Egy rózsza tövébe menekül
S alatta áll.

De a csintalan esőcseppek
Folydogálnak
Alá s hátára csepegnek
A kis bogárnak.

Meglátja ezt s megszanja őt
A rózsaszál
S egy levélke száraz ernyőt
Adni leszáll.

Halk menetét a levegő is
Alig érzi,
De a kis bogár, az mégis
Észreveszi.

Mire leért, a bogárnak
Csak nyoma volt.
Egy vonal látszott — nyomának —
Az eső csak folyt.

De mit csinált és hová lett
A kis bogár?....
Elszaladt, mert megijedt
— A kis számár!...

Hangverseny.

Siber (a pianissimo alatt): Na hát! Ezek a muzsikusok olyan halkán játszanak, hogy alig hallok. Ilyen magas helyárok mellett egy kicsit jobban is megérintethetnék magukat...

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glori, kasmír
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vatiát, paplanokat veszek.
DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

A korzón.

— Miféle állatból van a boád, Mancij?

— A bankigazgatómról huztam le....

Bajban az állatkert.

— Öt állatorvosért telefonáltak egyszerre az állatkertből.

— No, mi történt?

— Képzeld, a zsiráf torokgyuladást kapott.

Hány ?

A férj izgatottan várja a szomszéd szobában a szülés eredményét: Végre, hosszú, kinos negyedórak multával berohan a bába.

— Nagyságos ur, nagyságos ur! Mit gondol: páros, vagy páratlan?

— Remélem, páratlan.

— Eltalálta. Három!

Megfelelt.

— Azért Rabbi Akiba volt az első reklamcsináló.

— Rabbi Akiba?

— Igen! Azt mondotta: nincs új a nap alatt, hogy reklamot csináljon az ószereseknek.

Biró előtt.

— Kegyed megsértette ezt a hölgyet. Azt mondta neki, hogy állat!

— Kérem, én a galambra gondoltam. Az is állat.

A kis hamis.

— Gyakoroltál a zongorán, kis lányom?

— Igen, mama.

— No-no, nem hallottalak!

— A pauzákat gyakoroltam, — mamuka.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Magyarázat.

— Mit gondolsz, Elza, miről lehet megismerni, hogy melyik a gyalogos, melyik a huszártiszt?

— Oh, annál egyszerűbb sincs. A huszártiszt szive rendszeren galoppban dobog.